ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1 Απριλίου 1921 Μαρίας δούσης

Αν. ημ. φρ. 5 λ. 54 Δύσ. 6 λ. 52

20 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 20

ΜΥΤΙΛΗΝΗ | Έτος Ε'. Αριθ. 1360 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ – ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ – ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ | Γραφεία και Τυπογραφεία: Λεωφόρος Γεωργίου του Α'.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ

Αί δηλώσεις τοῦ κ. Γούναρη εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ὄχι μόνον ἐνθουσιασμὸν δὲν προυκάλεσαν ἀλλὰ καὶ ὑπῆρξαν κατώτεραι τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἔθνους.

Τὸ πολιτικὸν μέρος τῶν Κυβερνητικῶν ἀνακοινώσεων περιωρίσθη εἰς ἁπλῆν ἐξιστόρησιν τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, χωρὶς οὐδὲν νέον νὰ προστεθῇ εἰς ὅσα περὶ αὐτῶν εἴχομεν μάθει μέχρι τοῦδε. Ἄφινε μόνον ὁ κ. Γούναρης νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι θεωρεῖ τὰς διαπραγματεύσεις ἐξαιρετικῶς λυθούσας, καὶ διακοπείσας προσωρινῶς καὶ μέχρις ὅτου καταστῇ δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν αἱ ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς Διασκέψεως ἀπαντήσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς τελευταίας ἐπιχειρήσεις εἰς τὸ Μικρασιατικὸν Μέτωπον ὁ κ. Γούναρης δηλοῖ ὅτι αὗται ἦσαν ἐπιβεβλημέναι ἵνα μὴ, κατόπιν τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ παρατηρηθεισῶν λίαν ὑποπτων κινήσεων τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἡ θέσις τοῦ στρατοῦ μας χειροτερεύσῃ. Κατὰ τὰ ἄλλα καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου τῶν δηλώσεων ἡ αὐτὴ ἱστορικὴ ἀφήγησις τοῦ ζητήματος παρατηρεῖται.

Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἑλλάδος οὔτε λέξιν ἀναφέρει ὁ κ. Πρωθυπουργός, οὔτως ὥστε νὰ εἶναι κατάδηλον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπανέρχεται μὲ κενὰς τὰς χεῖρας.

Δύναταί τις οὖν νὰ συνοψίσῃ τὸ ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συμπέρασμα εἰς τὰ ἑξῆς :

Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ὄχι μόνον δὲν ἐκκλιτέρευσεν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου, ἀλλ' ἴσως ἴσως καὶ ἐχειροτέρευσεν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ περιορισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, κατόπιν τῶν προσφερομένων εἰς τὴν Τουρκίαν, διὰ τῆς τελευταίας προτάσεως τῆς Διασκέψεως, παραχωρήσεων.

Ἀς μόνον λοιπὸν παρήγορον ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Γούναρη σημεῖον, ἀπομένει ἡ ἱκανοποίησις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῷ μαχίμῳ γενναίῳ ἡμῶν Στρατῷ.

Οὕτω αἱ μέχρι τοῦδε ἀντελήψεις μας περὶ τοῦ μόνου τρόπου τῆς πραγματώσεως τῶν Ἐθνικῶν δικαίων, ὡς καὶ αἱ δι' αὐτὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως προβλέψεις μας δὲν μεταβάλλονται.

Ἡ Ἑλλὰς ΜΟΝΗ ΚΑΙ ΔΙ' ΙΔΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἀνατολῆς διὰ τῆς ἐκμηδενίσεως τῆς Τουρκίας.

Αὐτό, εἶνε πραγματικότης ἀναμφισβήτητος καὶ μένει εὐτύχημα ὅτι ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμός, ἀντιλαμβανόμενος ὅτι μόνον ἀπὸ τὴν νίκην δύναται τώρα πλέον νὰ ἐλπίζῃ, εἶναι ἕτοιμος διὰ πᾶσαν θυσίαν.

Πρέπει ὅμως ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει τὸς ὅτι, ἐὰν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπ' ἐκείνης ἀναλήψεως τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας αἱ ὑπὸ τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα παραχωρήσεις ἦσαν τὸ ἐλάχιστον τῶν Ἐθνικῶν διεκδικήσεων, σήμερον, μετὰ τὰς νίκας καὶ τὰς μελλούσας θυσίας, οὔτε σκέψις πλέον δύναται νὰ γίνῃ περὶ ὑποχωρήσεων εἰς Τουρκικὰς ἀξιώσεις.

Τὸ Ἔθνος εἶνε πρόθυμον εἰς πᾶσαν θυσίαν, μόνον ὅμως χάριν τῆς Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως.

Πρέπει ἀκόμη νὰ γνωρίζῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς νίκης μέτρα.

Ὁ Στρατὸς θὰ κάμῃ τὸ καθῆκόν του. Ἂς κάμῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἰδικόν της, διότι ἄλλως αἱ εὐθύναι της θὰ εἶνε βαρύταται.

ΝΕΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΟΣ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΝ

Καὶ εἰς νέας δηλώσεις ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἀρὸς τὸν Παρισιῶν «Χρόνον» διεκήρυξε τὴν ἀσφαλῆ του, ὅπως οὐδέποτε πλέον ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικήν. «Πόθος μου, εἶπε, εἶνε νὰ ἀγνοῶμαι». Ὅσοι τὸν εἶδον τελευταίως γνωρίζουν, ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως εἶνε βαρὺ νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασίν του.

— Δὲν ἔχω πλέον νὰ κάμω τίποτε! λέγει. Ἔχασα καὶ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως. Προβλέπω συμφορὰς διὰ τὴν πατρίδα μας. Καὶ νομίζω ὅτι ἡ τελευταία ὑπηρεσία ἣν ἔχω νὰ προσφέρω εἶνε αὐτὴ ἡ ὁριστικὴ ἀποχώρησις μου ἐκ τῆς πολιτικῆς. Ἴσως τότε οἱ ἐν Ἑλλάδι ἰθύνοντες θὰ παύσουν συνοκοτιζόμενοι ἐκ τοῦ προσωπικοῦ μισους καὶ τοῦ πάθους, θὰ ἴδουν δὲ καθαρώτερα εἰς τὸν διεθνῆ πολιτικὸν ὁρίζοντα. Ἂς τὰ λεγωμεν ὅμως διὰ πολλοστὴν φορὰν, ἵνα τὰ μεταδώσετε μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον εἰς τοὺς φίλους μας κάτω. Καὶ αὐτοί, οἱ παράγοντες τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, θὰ συνέλθουν καὶ ἂς ρυθμίσουν τὰ τῆς πορείας των. Οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἀγῶνες καὶ ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων θὰ δώσουν τὸν νέον ἀρχηγόν.

— Ἤτο τόσο μέγα τὸ ὄνειρον τῆς μέχρι Κωνσταντινουπόλεως Ἑλλάδος, ἐξηκολούθησε, θὰ ἦτο ἡ ἀνάστασις τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Εἶνε γνωστόν, ὅτι θὰ ἐλομβάνομεν τὴν ἐντολήν διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸν Πόντον. Ἀλλ' εἶνε σκληρὰ ἡ μοῖρα τοῦ τόπου μας. Μᾶς τὸ λέγει ἡ ἱστορία τῶν τόσων χιλιετηρίδων. Εἰς τὰς στιγμὰς τοῦ μεσουρανήματος ἦλθεν ἡ διαφυγή. Καὶ εἶνε στιγμαί, ποὺ διετυπώμαι, μήπως εἶχαν κάποιο δίκαιον ἐκεῖνοι, οἱ ἐξωτερικοὶ ἀντίπαλοί μας, ποὺ ἀντέδρων κατὰ τῆς τοσούτης μεγεθύνεως τῆς πατρίδος μας ὑποστηρίζοντες ὅτι ἦτο πρόωρος καὶ ὑπερτερα τῶν δυνάμεών μας ;

Ἀλλ' ἀρίσως προσέθεσε :

— Ὄχι!... Ὄχι!... Εἶνε πάντη. Οὐδεὶς λαὸς ἐδούλευσε, οὐδ' ἔχει πλειοτέραν ζωτικότητα ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Γνωρίζει καὶ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μεγαλουργῇ ὡς οὐδεὶς ἄλλος. Ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἱκανοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας. Ὑπῆρξε πάντοτε ἡ πεποίθησίς μου καὶ εἶνε ἀκόμη, ὅτι οἱ λαϊκαὶ μᾶζαι ἔχουν τὰς ὑψίστας τῶν ἀρετῶν. Οὐδὲν εἶνε οὐδυνατον μὲ τοιοῦτον λαόν, καλῶς ὁδηγούμενον !

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ

Ἡ γενικὴ θητεία

Ἂν ἡ Βουλγαρία δὲν περιουσιάζει κοινωνικὴν ἀπειλὴν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, λόγῳ ὅμως τῆς ἰσχυρᾶς βάσεως ἐργατικῆς ὑπάρξεως, ἡ Βουλγαρία ὑ ἀποτελεῖ ἀπειλὴν διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κινδύνου τούτου, ἂς παύσῃ τὰ ψεύδη καὶ τὰ ἀπάτας καὶ ἂς καλέσῃ τὸ Ἔθνος εἰς τὴν ἐσχάτην προσπάθειαν.

Αἱ *«Ἀθῆναι»* ἐκιμήνευον εἰς τὴν ὑπὸ ἐξέλιξιν τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ τῆς μεταβάσεως τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ μέτωπον, ὅπως ἐπιτευχθῇ ἄμεσος καὶ ὁλοκληρωτικὴ ἡ ἐξιλίθρευσις τῶν Κεμαλικῶν καὶ ταχεῖα ἡ ὁριστικὴ νίκη, διότι αἱ ἀναβολαὶ τῶν δύο τούτων πράξεων — τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ τῆς μεταβάσεως τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ μέτωπον, — θὰ δημιουργήσουν εὐνόητους παρεξηγήσεις, μεταξὺ λαοῦ καὶ κυβερνητῶν, τοῦτο δὲ εἶναι τὸ δυσθεράπευτον καὶ ἀνυποκατάστατον δεινόν.

Ἡ *«Πρωτεύουσα»* ἰσχυροῦται τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν τοῦ κ. Γούναρη ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς μετὰ τὴν ρῆξιν παραίτησιν τοῦ κ. Βενιζέλου, μέχρι σήμερον, ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι μὲ τὸν κ. Γούναρην ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὑπουργείου, θὰ ἄχθῇ εἰς τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα ὁ ἐν Ἀνατολῇ ἀγών, διὰ τοῦ ὁποίου ἄλλο, λέγει, δὲν θὰ ζητήσωμεν τίποτε πέραν ἐκε νου τὸ ὁποῖον μᾶ, ἀνήκει καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει δι' ἄλλων τῶν προσθειῶν νὰ ἐξασφαλίσωμεν.

Ἡ *«Ἀθηναϊκὴ»* ὑποστηριζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς ὁπλίσεως ἀντιπολιτεύσεως, θεωρεῖ ὅτι τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων «ἐφ' ὅσον δὲν ἀποτάσσεται τῷ Σταυρῷ, δὲν ἀποκηρύττει διηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ρητῶς καὶ ἀφωρισμένως, τὸν ἐκ σπ τιγύαννον» δὲν δύναται νὰ ἀποβλέψῃ εἰ τὴν ἐν καὶ φ καταλήψιν τῆς ἀρχῆς. Ἡ ἀντιπολίτευσις, συνεπῶ , λεγει, πρέπει νὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ὁ τ ινες συνησπίσθησαν εἰς τὴν πάλην κατὰ τῆ, τυραννίας χωρὶς ὅμως νὰ ἀντικοῦν καὶ εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Γούναρη, διότι ὁ λόγ, τοῦ συνασπισμοῦ ἐξέλιπε μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Βενιζέλου, καὶ ἀλέναντι τῆς κομματικῆς «υβερνήσεως τοῦ κ. Γούναρη ἀρ ε ι νὰ συγκροτηθῇ μία ἀντιπολίτευσις ἐλεύθερα, πραγματικῶ, ἀγωζομένη καὶ ἕνωμη νὰ διαδεχθῇ τὴν Κυβέρνησιν διαν ελθῇ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Ὁ *«Ριζοσπάστης»*, δημοσιεύει ὑπόμνημα τῆ, Πανελληνί ου ὁμοσ ου δια τῶν συγγραφέων, διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν τὴν ἀνι οποίησιν τῶν ο ρ ο ο ι τικῶν μη χιῶν.

Η ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

(Τῆς 28ης Μαρτίου)

Ἡ *«Πατρὶς»* ἐνθέτουσα τὰ πατρικὰ τῆς προθέσεις αἵτινες ἐπηρδρευσαν εἰ τὸν διευθυντὴν αὐτῆς τὴν δημοσίευσιν τοῦ σρθ' ὑ τοῦ κ ώνη ἀπαιτείου, τὸ ὁποῖον δὲν ἠρνήθη ὑπὸ τὸ ὅπλον καὶ ἐν ἐπ τοῦ ὁποίου φρουρεῖται ἐδρ, ἀποδει νύει ὅτι ὁ ὑπ ὁ δημοσιεύματος κείου δὲν ἀ ενέργησε εἰ τὸν ἐξ ὧν τίποτε καὶ δὲν ἐπεξ γεῖ τὰς στ τωτικὰς ἐπιτρεπόμενος κατὰ τὸ στάδιον τῆ διεξαγωγῆς αὐτῶ , ὥστε νὰ δυνα λογήτωμεν ἡ πρ φ λάκισίς του. Ἐν τ ῖς ἡ δημοσιογρα τικὴ ἄ ρίτ ε ἐ ν ἐ ρ ε ι ἐ ν ἐ ρ γ ε ι, λέγει, ἂ ἡ ε ι ν Πάπιο Σωμ ν ο ν ὁμολογ δυνθυντὴ τῆ συντοξη κατὰ τὴ τὴν ἀνεβεγήτην διαφοσιστι ότητα καὶ συντέλεσ ῆ εἰς τὴν ἀπολύσιν τῆς κυβερ νητικῆς ταχαλίας πρὸς λῆψιν μέτρων ἐνισχυσεων τῆς Ἐθνικῆ, ὑποπαειδήσεως. «Πατᾶστε τ Ἑλλην, κατελήγει, ἀλλ' ἀκοῦστε τὸν λόθν, ἵνα ἡ διαφωνοῦσα εἰς τὸ Ἐσ ὴ Σεχθρ νίκη ἐκαι ἐλθῇ ὁλοκληρωτικὴ τυχία ν μετοξὺ μα».

Ἡ *«Πολιτεία»* χαιρετίζ υσα, ἐγλημερινὴν τὴν ἐπιφρουν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρ ήσεων καὶ ἣν σεγὴν ἔχει ἐπιτ ἐσθῇ μία πολύτιμος ἐπιτυχία διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ Ἀφιὸν Κυρχισ ρ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας, οἱ συνέπειαι τῆς ὁποίας θὰ καταδειχθοῦν κατὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τοῦ ἀγῶνος, συνιστᾷ δι «ἔναι ἀνάγκη ὅπως ἡ κοινὴ γνώμη μείνῃ ἀκλόνητος καὶ ἀνενδίαστος ἀπὸ τὰ ἀπ μὴ συμβαίνουν εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος. Ἂς ἀσφαλισθῶμεν λέγει, μὲ ἀκλόνητον πεποίθησιν ὅτι τὴν νίκην.

Ἡ *«Καθημερινὴ»* πραγματευομένη τὰς διενέξεις τῶν ὁργαβευτῶν Γαλλίας καὶ Ἰταλίας περὶ ταρχῆς βοηθείας, ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων των εἰς τὸν Κεμάλ, δὲν ἔχει κορμὸν σημεῖον, λέγει, ἡ διάσκεψις θ' ἄσῃ εἰς ἀποφασιβήτους· ἡ ἡθικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Κεμὰλ ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας διὰ τῶν συναφθεισῶν ὑπ' αὐτῶν μετὰ τοῦ Κεμὸλ συνθηκῶν. Ἀλλ' ὁ μάχων καὶ τόσοι ἄπειροι ἀποδείξεις τῆς παιεχομένης βοηθείας ὥστε καὶ ἂν σιγήσῃ ὁ τύπος, εἰς ἐθὲν θὰ συνελεχθῇ, διότι διάκρυσιν εἰ τραυματίαι εἶτινες μεταδίδουν τὰν ὅτι εἶδον, ὑπάρχουν φατεγραφικοὶ φακοί, ὑπάρχουν πολλὰ πολεμικὰ εἴδη φερονται σφραγῖδος καὶ ἐπιγραφάς καὶ ἀπεστυπώσεις ἀποδεικτικὰς εὐγλώττων τῶν περιλειπόντων. Εἶναι πολύ, καταλήγει, ὅπω, περιθέλκοντες τὸ, τραυματίας μας ἐμὴ ἀνογνωρίζομεν τὰς ἀνέκαμνες ἐκ τῶν πληγῶν των σφαῖρας.

Ὁ *«Ἐλεύθερος Τύπος»* ἀπαντῶν εἰς τὸν «υβερνητικὸν τύπον, ὅστις χαρακτηρίζει ὡ, «ητεματεῖ» τὰς φιλελευθέρους διὰ τὰ γενόμενα ὑπ' αὐτῶν ἐπικρίσεις τῆς πρὸ τοῦ Ἐσ ῆ Σεχθρ ἀποτυχίας καὶ τὰς ἐνδηλώσεις τοῦ φόβου των περὶ μελλοντικῶν κατορθωμάτων, ἀντεπαδείκνει τὸν τίτλον τοῦτον εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς καὶ ἀναφέρει σειρὰν περιστατικῶν ἀπτνα δικαιολογεῖν τοῦτο. Δὲν πρόκειται, καταλήγει, σήμερον περὶ Μικρασίας μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ Θράκης καὶ περὶ Μακεδονίας καὶ περὶ ὁλοκλήρου τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, ἂν δὲ ἠνοιγὲ ἡ αἰσθανεται ἡ Κυβέρνησις τοὺς κινδύνους τούτους, ἂς

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ Μ. ΑΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 29 Μαρτίου

Ἀπραξία εἰς τὸ μέτωπον

Κατὰ τὸ χθεσινον ἀνακεινωθὲν τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου οὐδεμία δράσις ἐσημειώθη χθὲ, καὶ προχθὲ, εἰς τὸ πολεμικὸν μέτωπον. Τὸ πρᾶγμα ἄλλως τε εἶνε εὐεξήγητον. Ἀμφότερα τὰ στρατόπεδα μετὰ τὸν πολυήμερον τραχὺν ἀγῶνα αἰσθανονται τὴν ἀνάγκην τῆς σχετικῆς ἀναπαύσεως.

Ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ μέτωπον

Ἡ *«Ἀθηναϊκὴ»* γράφει :

«Ἐν συνεχείᾳ τῶν πληροφοριῶν ἡμῶν, σχετικῶς μὲ τὴν μετάβασιν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ Μέτωπον, δύναται νὰ πρισταθῇ σήμερον ὅτι αὐτὴ ὑποδείχθη καταλλήλως, ὡ, ἀπολύτως, ἀναγκαίτητος καὶ ὑφ' ὅλων τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν κύκλων διὰ τὴν τελειαν ἀναοργκρότησιν τῆς σοβηᾶς πειθαρχίας τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐξουδετερώσεως διαφόρων μικροπρεπειῶν.

Ἐπίσης δύναται νὰ προστεθῇ σήμερον, ὅτι εἰ ε ἰς παλαιὸν ἐπιτελικὸν κ.κ. Μαυρίδ , Δεύσμανης, Ἐξαδάκτυλος καὶ Σιγαντζὴς, δὴλωσαν ὅτι προθύμως, δέχονται νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Μέτωπον ἂν ἡ Κυβέρνησις, ἤθελε τοὺς, διατάξει».

Αἱ Κεμαλικαὶ ἑτοιμασίαι

Ρώμη, 28.— Καθὰ πληροφορεῖται ὁ «Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος,» τοῦ Μιλάνου, ὁ Κεμὸλ ἑτοιμοζεται πυρετωδῶς. Ἐκδίδεσε καὶ ἄλλας ἡλικίας. Ὁ ἀσικὸς πληθυσμὸ, ὑπεχρεώθη εἰς ἐντέλεσιν καταναγαστικῶν ἔργων ὀχυρωματικῶν.

Καὶ γυναῖκες μετέχουν τοῦ στρατοῦ.

Τὰ ὁρκετὰ της Ἀγκύρας μεταφέρονται εἰς Σεβαστειαν.

Δηλώσεις Λόϋδ Τζώρτζ

Ρώμη, 28.— Τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἐγγέλλουν ὅτι ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ προέβη εἰς νέας σημαντικὰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων.

Ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐπερώτησιν βουλευτοῦ, διέψευσε κατηγορηματικῶς τὸ ὅτι αἱ Συμμαχοι Κυβερνήσεις θὰ δράσουν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ὡ, ὑπαιτίων, τῆς συνεχιζομένης ἐκστρατείας ἐν Μ. Ἀσ φ.

«Καὶ τοῦτο — εἶπε — διότι τόσον οἱ Ἕλληνες δσον καὶ Τοῦρκοι πληεξούσιοι ἐν τῇ Διασκέψει τοῦ Λονδίνου, δὴλωσαν ὅτι ἐπιφυλάσσουν εἰς ἑαυτοὺς, ἐλευθερίαν δράσεως, ἀρνηθέντες νὰ ἀναλάβουν οἱανδήποτε ὑποχρέωσιν ἐναντι τῶν Δυνάμεων».

ΔΕΛΤΙΑ

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ

ὡς ἀναγράφομεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ, ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐρράνων ἐν τῇ πόλει μας. Εἴν τῶον γνωστὰ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν μας ὥστε νὰ θεωρῆται βέβαιον ὅτι ἡ Μυτιλήνη μεθ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴν δοκιμασίαν, εἰς ἣν διὰ τοῦ τελευταίου περὶ ἐλαίου νόμου ὑπεβλήθη, δὲν θὰ ὑστερήσῃ εἰς γενναιοδωρίαν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ἐπίσης ὅτι καὶ τὰ ἄλλα μέρη τῆς νήσου μας θὰ σπεύσουν νὰ συνεισφέρουν, καταρτιζομένων ἁμέσως τοπικῶν ἐπιτροπῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ

Ἀναγνωρίζομεν οἱ συμπολῖται σας, κύριε Δήμαρχε, τας καλὰς σας προσπαθείας καὶ θὰ εἰμεθα πρόθυμοι νὰ ἐξωμνήσωμεν τα ἀποτελέσματα τῶν ἐν καιρῷ. Πρὸς τὸ παρὸν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ἐπιβεβαίοι σας ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος, τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοτε ἐθίξαμεν καὶ τὸ ὁποῖον ἴσως νὰ διεφυγε τὴν ἀντίληψίν σας. Πρόκειται περὶ τῶν ὁδοκαθαριστῶν. Διατὶ σκουπίζουν τοὺς ὁρόμους, τοὺς κεντρικοὺς μάλιστα, ὅπως τὸ πρὸ τοῦ Γυμνασίου τμῆμα τῆς λεωφόρου Γεωργίου ἐπὶ παραδείγματι, ἐν μεσῃ μεσημβρίᾳ καὶ χωρὶς νὰ καταβρέχουν ; Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀγνοοῦν τὸ ἐπικίνδυνον τῆς τοιαύτης των ἐνεργείας διότι ἡ σκόνη δι' αὐτοὺς εἶνε σκόνη αὐτὰ καὶ μόνον εἰς τὰ μαῦρα ἐνδύματα τὸ πολὺ πολὺ ἐπιβλαβῆς... Δυνάμεθα, ὑποθέτομεν, νὰ ἐλπίζωμεν τὸν τερματισμὸν τοῦ κακοῦ. Θὰ σᾶς τὸ χρεωστοῦμεν χάριν.

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ καταγγέλλει ὡρισμένας ἀνοήτους πράξεις λαβούσας χώραν εἰς τὸ Ἀον Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον, εἰς βάρος πληγωμένων Βενιζελικῶν ἀξιωματικῶν. Μερικοὶ στρατιῶται, ἀπὸ ἐπιπολαιότητα βεβαίως, ἐστόλισαν, κατὰ τὰ γραφόμενα πάντοτε τῶν Βενιζελικῶν ἐφημερίδων, τοὺς θαλάμους μερικῶν ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων, μὲ ἐλιὲς. Νομίζομεν ὅτι τοιοῦτου εἴδους πράγματα, εἰς βάρος ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐπανέρχονται ἀπὸ τὸ μέτωπον ὅπου ἔχυσαν τὸ αἷμα των, καὶ ἀσεβῆ εἶνε καὶ ἠλίθια. Ὁ καθεὶς εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἔχῃ τὰ πολιτικά του φρονήματα, φαίνει νὰ γνωρίζῃ νὰ κάμνῃ τὸ καθῆκόν του εἰς πᾶσαν στιγμήν. Καὶ οἱ πολεμοῦντες εἰς τὸ μέτωπον Βενιζελικοὶ ἀξιωματικοί, τὸ ἔκαμαν μὲ τὸ παραπάνω. Τοῖς ὀφείλεται διὰ τοῦτο κάθε ἀναγνώρισις καὶ κάθε σεβασμός.

(«Πολιτεία»)

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Λονδῖνον 28.— Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῶν ἀξιώσεων τῶν ἀπεργῶν, εἴτινες ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ἐμπιδίσουν τὴν καταστροφὴν τῶν μεταλλείων.

Οἱ κομμουνισταὶ προσκαλοῦν ὅλους τοὺς ἐργάτας νὰ μιμηθοῦν τοὺς μεταλλωρύχους ὡ, καὶ τοὺς σιδηροδρομικοὺς, καὶ μεταγωγικοὺς ἐργάτας.

Ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ προ«ἀλέσῃ ἐθελοντὰς διὰ νὰ ἀσφαλίσουν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μεταγωγικῶν καὶ ἄλλων κυρίων ὑπηρεσιῶν.

Ἰδιῶται πράττουν ἔχουν καταταχθῇ διὰ νὰ προστατεύσουν τοὺς ἀσυνομικούς. Ἡ ἐφεδρεία τῆς ξηρᾶς καὶ τῆ, θαλάσσης ἔχει προσκληθῇ.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας οἱ ἐργάται μεταφορῶν καὶ οἱ σιδηροδρομικοὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀνοβάλουν τὴν κήρυξιν τῆ, ἀπεργίας των ἐξ ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς ἀπεργοὺς, διὰ τὴν Τρίτην.

Ἡ κατάστσις παραμένει κρίσιμος. Οἱ ἀνθρακωρύχοι ἀπέκρουσαν τὴν ἀναπάλψ ν τῶν διαπραγματεύσεων ἤτις ἐπροτάθη διὰ ἐφεδρεία τῆς ξηρᾶς ὑπὸ τοῦ κ. Λόϋδ Τζώρτζ. Οἱ σιδηροδρομικοὶ καὶ οἱ ἐργάται μεταφορῶν ἀπεφάσισαν νὰ κηρύξουν ἀπεργίαν ἐξ ἀλληγγύης ἀπὸ μεσονυκτίου τῆς 12ης Ἀπριλίου (ν. ἡ.) Πρὸ τοῦ ἀδιαλλάκτου τῶν ἀνθρακωρύχων καὶ τῆς ἀπειλῆς τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ τῶν ἐργατῶν μεταφορῶν, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπισπευσῃ ἑκατὸν χιλιάδας ἀνδρῶν ἐξ ἠπείρου, τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς ἀεροπλοΐας διὰ τὴν ἐσφάλειαν, καὶ δι' ἐκκλησιῶν. τῆς ἐκάλεσαν ἐθελοντὰς ἀπὸ 18 ἕως 40 ἐτῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἀστυνομίας ἀμύνης.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησία Δρ.30	Έτησία Δρ.36	Έτησία Δρ.50
Έξάμηνος » 18	Έξάμηνος » 2	Έξάμηνος » 30

ΗΛΕΣΒΟΣ

Τὸ Συνάλλαγμα

Ἀγγλίας	Δρ. 54.30
Φρ. γ.	» 0 98 3)4
Ἀ. λίας	» 13 80
Ἐλβετίου	» 2 40

Διὰ τὴν δημοσίαν ὑγιεινὴν

Ἡ π. ὸ τ. ος λαιοτιστ. εἶσα ἐπιτροπὴ περὶ τῶν ἐπιβλ. ἡν τῶν κτιν. γυναικῶν καὶ ὑποδέσεων τῶν κτηνοτρόφων μέσῳ πλ. ε. ρ. ῦ ἠσυχ. ἐπὶ τὴν τῆς δημ. σ. ας ὕπεις ἠ, διέβλεψε εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν τὸ ἀναγκαῖ. ν ἀνάπτυξ. τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμ. ἐνῶν ἐργασιῶν τῶν ἐφόρων. Ἐ. ἡ ν. ἐ. ος ἔλεγχος τε εἰσ. ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ἀ. ὸ τὰ ἀ. ὸ τὰ π. σ. ἡ. ν τῶν π. σ. τῶν αὐτῶν, ἐξέλιξεν ἐπ. τροπὴν ἥ. ις θὰ διενεργῆσῃ ἔμπνον. ἄπαξ ἔ. σῃ ὁρισμ. εἰ., οὕτως καὶ μᾶλλ. α κατὰ τὰς ἐπὶ θύρας ἡμέρ. τῆ. Πάσχα. Ἡ ἐπὶ ὅλ. ν. ἡ ἐ. ε. ἰσθη ὁ. ὸ τῶν κ. ἐπὶ τοῦ Δ. πκάρου, Θ. λ. Κ. Χ. Ἰσ. ὁρ. Ἐδ. ρ.